

32. Beniamin, Malluch, Semariáš.
33. Z synů Chasumových: Matti-
nai, Mattata, Zabab, Elifiet, Je-
remaj, Manasses, Simej.
34. Z synů Báni: Maadai, Amram,
Uel.
35. Benaías, Bediáš, Keluhu.
36. Vaniáš, Meremot, Eliasib.
37. Mattaniáš, Mattenai, Jaasav,
38. Báni, Binnui, Simej,

KNIHA NEHEMIÁŠOVA.

KAPITOLA 1.

Modlitba pokorná Nehemiášova.

Slova Nehemiáše syna Chachaliášova. I stalo se měsíce Kislev léta dvacátého, když jsem byl na bradě Susan.
2. Že přišel Chanani, jeden z bratrů mých, s některými muži z Judstva. Kterýchžto vzeptal jsem se na Zidy, na ostatky pozůstalé z zajetí a na Jeruzalém.
3. I řekl mi: Ostátkové ti, kteříž pozůstali z zajetí tam v té krajině, jsou u velikém nánuku a v porobě, nadto i zed Jeruzalémská rozbořena jest, a brány jeho ohněm zkaženy.

4. Kterážto slova když jsem uslyšel, sedna, * plakal jsem a kvílil za několik dní, a postl jsem se, i modlil před Bohem nebeským.
*Ezdr. 9,8.

5. A řekl jsem: Prosím, Hospodine Bože nebeský, * silný, veliký a hrozný, ostřihající smlouvy a milosrdenství těm, jenž tě milují, a ostřihají přikázání tvých. *K. 1,14.
6. Budíž, prosím, ucho tvé nakloněné, a oči * tvé otevřené, abys slyšel modlitbu služebníka svého, kterouž já se modlím před tebou nyní dnem i nocí za syny Izraelské, služebníky tvé, a vyznávám hříchy synů Izraelských, jimž jsme hřešili proti tobě. Já také i dům otce mého hřešili jsme.
*K. 1,14, 29.

7. Zpronevřeti jsme se tobě, a neostřihali jsme přikázání a ustanovení a soudů, kteréž jsi vydal skrze Mojžíše služebníka svého.
8. Budíž paměťliv, prosím, na slovo, kteréž jsi přikázal * Mojžíšovi služebníku svému, řka: Vy přestoupíte, já pak rozptílím vás mezi národy.
*V. M. 23, 64.

39. Selemiáš, Nátan, a Adaiáš,
40. Machnadbai, Sasa, Sarai,
41. Azarel, Selemiáš, Semariáš,
42. Sallum, Amariáš a Jozef.
43. Z synů Nebových: Jehiel, Mattitiáš, Zabab, Zebina, Jaddav, Joel a Benaías.
44. Ti všickni pojali byli ženy cizozemky, a byly z těch žen některé, že i děti zplodily.

9. Ale když se obrátíte ke mně, a budete ostřihati přikázání mých, a plniti je, by pak některý z vás * až na kraj světa zabrán byl. I odtud shromáždím je, a přivedu je zase na místo, kteréž jsem vyvolil, aby tam přebývalo jméno mé.
10. Však tyto jsou služebníci tvoji a lid tvůj, kteréž jsi vykoupil svou velikou, a rukou svou přišlinoval.
11. Prosím, ó Hospodine, nechť jest nakloněné ucho tvé k modlitbě služebníka tvého, a k modlitbě služebníků tvých, kteříž žádají báti se jména tvého, a dej štěstí prospěch, prosím, služebníku svému dnes, nakloně k němu litost člověka toho. Já pak byl jsem šenkětem královským.

KAPITOLA 2.

Návrazení se Nehemiáše z Babylonu, 12. a stvoření se k stavění města.

Tedy stalo se měsíce Nisan léta dvacátého Artaxerxa krále, když vino stálo před ním, že * vzav víno, podal jsem ho králi. Nebyval jsem pak smuten před ním.
*V. M. 40, 18, 21.

2. Pročež mi řekl král: Proč obličej tvůj smutný jest, poněvadž nestůněš? Jiného není, než sevření srdce. Pročež ulekl jsem se velmi velice.
3. A řekl jsem králi: Král na věky buď živ. Kterak nemá být smutný obličej můj, když město to, kdež jsou hrobové otčů mých, zpuštěno jest, a * brány jeho ohněm zkaženy?
*K. 1, 3.

4. Opět mi řekl král: Čeho žádáš? Mezi tím modlil jsem se Bohu nebeskému.

5. Potom řekl jsem králi: Zdá-liť se za dobré králi, a jestliže máš k služebníkům tvým u tebe, zádiám, abys mne poslal do Judstva, do města, kdež jsou hrobové otčů mých, abych je zase vystavěl.

6. Ještě mi řekl král (královna pak seděla podlé něho): Dlouho-li budeš na té cestě, a kdy se zase navrátíš? I libilo se to králi, a propustil mne, hned jakž jsem mu oznámil jistý čas.

7. Zatím řekl jsem králi: Vidí-li se za dobré králi, nechť mi dají listy k vyvodám za řekou, aby mne provedli, až bych přišel do Judstva.

8. Tolikéž psaní k Azafovi, vládateli Jeruzalémského, aby mi dal dříví na trámy, k branám paláce, při domě Božím, a ke zdem městským, a k domu, do něhož bych vstoupil, i dal mi král vedlé štědré ruky Boha mého ke mně.

9. Tedy přišel k vývodám za řekou, dal jsem jim psaní královské. Poslal pak byl se mnou král hejtmany vojska a jezdců.
10. To když uslyšel Samballat Choronský, a Tobiáš služebník Ammonitský, velmi je to mrzelo, že přišel člověk, kterýž by obmyslel dobré synů Izraelských. Pobyl jsem tam za tři dni.

11. A tak přišel do Jeruzaléma. V noci pak vstal jsem, a kolikosi mužů se mnou, a neoznámil jsem žádnému, co mi dal Bůh v srdce, abych šel v Jeruzalém, aniž jsem měl hovada. Jakého s sebou, kromě hovádka, na němž jsem jel.

13. I vyjel jsem branou při údolí v noci k studnici drakové, a k bráně mnohé, a ohledoval jsem zdi Jeruzalémských, kteréž byly poroběné, a bran jeho zkažených ohněm.

14. Odtud jsem jel * k bráně studničné, a k rybníku královskému, kdež nebylo brodu hovádka, na němž jsem jel, aby přejíti mohlo.
15. Pročež bral jsem se zhrub podlé potoka v noci, a ohledoval jsem zdi. Odkudž vraceje se, vjel jsem branou při údolí, a tak jsem se navrátíli.

16. Ale kníza nic nevěděl, kam jsem jezdit, a co jsem činil; nebo jsem židům, ani kněžím, ani před-

nějším, ani knížatům, ani jiným úředníkům až do té chvíle neoznámil.

17. Protož řekl jsem jim: Vy vidíte, v jakém jsmě zlé, a Jeruzalém zpustěn, a brány jeho ohněm zkaženy. Podléž, a stavějme zed Jeruzalémskou, abychom nebyli více v pohánění.

18. A když jsem jim oznámil, že pomoc Boha mého jest se mnou, ano i slova králova, kteréž ke mně mluvil, teprv řekl: Přičinímež se a stavějme. I posílili rukou svých k dobrému.

19. Což když uslyšel Samballat Choronský, a Tobiáš služebník Ammonitský, a Gesem Arabský, posmívali se, a utrhali nám, pravíce: Což to děláte? Co se králi protívíte?

20. Jimž odpovídaje, řekl jsem: Bůh nebeský, tenž nám dá prospěch, a my služebníci jeho přičiníme se, stavěti budeme, vy pak nemáte * žádného dílu, ani práva. ani památky v Jeruzalémě.
*Eze. 2, 12.

KAPITOLA 3.

Jména a pořádek stavitelů zdi a bran Jeruzalémských.

Tedy povstal Eliasib, kněz nejvyšší, a příbuzní jeho kněží, a stavěli bránu bravnou, (tř jsou jí vystavěli, a zavěsili vrata její, až k věži Mea vystavěli jí.) až k věži Chananeel.

2. A podlé něho stavěli muži Jerucha, též podlé něho stavěl Zakur syn Imrův.

3. Bránu pak rybnou stavěli synové Senaa. Ti položili trámy její, a vstavili vrata její s zámký i závorami jejími.

4. Podlé těch také opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózova, a podlé nich opravoval Mesullam syn Berechiáše, syna Meserabedova, a podlé těch opravoval Sadoch syn Baanův.

5. A podlé nich opravovali Te-koišiti. Ale ti, kteříž byli znamenitější z nich, nepodklonili šije své k dlu pána svého.

6. Bránu pak starou opravoval Joiada syn Paseachův, a Mesullam syn Besodiášův. Ti položili trámy její a vstavili vrata její s zámký a závorami jejími.

7. Podlé nich opravoval Melatiáš Gabonijský, a Jádou Meronický, muži z Gabaon a z Masfa. až k srolici knížeci z této strany řeky.

8. Podlé nich pak opravoval Uziel syn Charháišův s zlatníky, a podlé něho opravoval Chananiáš, syn apatekátův. A nechali Jeruzaléma až do zdi široké.

9. Dále podlé nich opravoval Refaiš syn Churův, hejtman nad poloavicí kraje Jeruzalémského.

10. A podlé nich opravoval Jedaiáš Charumafův proti domu svému. Podlé něhož opravoval Chattus syn Chasabneišův.

11. Druhý pak díl opravoval Malkiáš syn Charimův, a Čhasub syn Pachat Moábův, a věži Tannurim.

12. Podlé něhož opravoval Salum syn Lochesův, hejtman nad poloavicí kraje Jeruzalémského, se dcerami svými.

13. Bránu při údolí opravil Chaanun s obyvateli Zanoé. Oni jí stavěli, a vstavili vrata její s zámky i závorymi jejími, a zdi na tisíc loket až do brány hnojně.

14. Bránu pak hnojnou opravil Malkiáš syn Rechabův, hejtman kraje Betkarem. On jí uslavěl, a vstavil vrata s zámky i závorymi jejími.

15. Bránu pak studnice opravoval Sallun syn Kolchozův, hejtman kraje Masfa. On jí vystavěl a přikryl jí, a vstavil vrata její s zámky i závorymi jejími, a zed rybníka Selach, od zahrady královské až k stupňům sstupujícím z města Davidova.

16. Za tím opravoval Nehemiáš syn Azbukův, hejtman nad poloavicí kraje Betsur, až naproti hrobům Davidovým, a až k rybníku udělanému, až k domu silných.

17. Za tím opravovali Levitové, Rechum syn Báni, podlé něhož opravoval Chasabiáš, hejtman nad poloavicí kraje Ceily s krajem svým.

18. Za tím opravovali bratři jejich, Bavai syn Chenadadiův, hejtman nad poloavicí kraje Ceily.

19. Podlé něho pak opravoval Ezer syn Jesua, hejtman Masfa, díl druhý naproti, kudyž se chodí k skladu zbroje Mikzoa.

20. Za tím rozhorliv se, opravoval Báruch syn Zabba, díl druhý

Také-liž i kamení z hromad rumu křísiti budou, kterěz spáleno jest?

3. Tobiáš pak Ammonitský podlé něho řekl: Nechat stavějí, však liška přiběhna, prorazí zed jejich kamennou.

4. Slyš, ó Bože náš, že jsme v pohrdání, a obrať pohanění jejich na hlavu jich, a dej je v loupež v zemi, než by zajati byli.

5. A nepřikryvej nepravosti jejich, a hřích jejich od tváři tvé ať není shlazen, proto že jsou tě popouzejí v stavitelích.

6. A tak stavějí jsme tu zed, a spojili všecko až do polu, a měl lid srdce k tomu dílu.

7. Což když uslyšel Sanballat a Tobiáš a Arabšti, Ammonitsi i Azošti, že by na díl přibývalo zdi Jeruzaléma, a že se již byly počaly mezery zavírat, rozpálili se hněvem velice.

8. Protož spuntovali se všickni společně, aby táhli k boji proti Jeruzalému a aby jemu překážku učinili.

9. (My pak modlili jsme se Bohu svému, a postavili jsme stráž proti ti nim ve dne i v noci, bojice se jich.)

10. Nebo řekli Judši: Zemdlelat jest síla nosičů, a rumu ještě mnoho jest, neodolal bychom jim, stavějice zed.)

11. Anobř i řekli nepřátelé naši: Nezvědíť, ani spatří, až vpadneme mezi ně, a pomordujeme je, aneb zastavíme to dílo.

12. Když pak přišli Židé, kterěz s nimi bydlili, a pravili nám na desetkrát: *Mějte pozor na všecka místa, kudyž se chodí k nám:*

13. Tedy postavil jsem na dolních místech za zdi, i na místech přikrych, a osadil jsem lidem po čeledech s meči, s kopími a lučisti jejich.

14. A když jsem to spatřil, vstana, řekl jsem k přednějším a knížatům i k jinému lidu: *Nebojte se jich, ale na Pána velkého a hrozného pamatujte, a bojujte za bratři své, za syny své a dcery své, za manželky své a domy své.*

15. I stalo se, když uslyšeli nepřátelé naši, že jest nám to oznámeno, tož * Bůh rozptýlil radu jejich, a my navrátili jsme se všickni ke zdem, každý k dlu svému.

16. Ale však od toho dne polo-

více služebníků mých dělali, a polovice jich držela kopí, pavec a lučisti, a pancíře, a knížata *stálo* za vši čeledi Judskou.

17. Ti také, kterěz dělali na zdi, i nosiči břemen, i nakladači, *krážedůj* jednou rukou dělali, a v druhé držel brně.

18. Z těch pak, kterěz stavěli, měl jeden každý meč svůj připásaný na bedrách svých, a *tak stá- věli*, a trubač *stál* podlé mne.

19. Nebo jsem řekl k přednějším a knížatům i k jinému lidu: *Dílo velké a široké jest, a my porůznu jsme na zdi, podal jeden od druhého.*

20. Na kterém byste koli místě uslyšeli hlas trouby, tu se shromazďte k nám. Bůh náš bude bojovat za nás.

21. A tak my dělali jsme dílo, a polovice jich držela kopí od svítání až do soumraku.

22. Tehdáž také řekl jsem lidu: Každý s služebním svým nocuj u prostřed Jeruzaléma, ať je máme k stráž v noci, a ve dne k dílu.

23. Pročež i já, i bratři moji, i služebníci moji, i strážní, kterěz chodí za mnou, nebudeme svláčetí oděvu svého. Žádný ho nesloží, leč u vody.

KAPITOLA 5.

Natikání Židů nad těžkostmi. 6. Nehemiášova dobrodruží jím učiněná.

Byl pak pokřik veliký lidu i žen jejich na bratři jich Židy.

2. Nebo některi pravili: *Synů a dcer máme tak mnoho, že za ně obilí jednáme, abychom jisti a živi býti mohli.*

3. Jini opět pravili: *Pole svá i vinice své, a domy své zstavovati musíme, abychom obilí jednáti mohli v hladu tomtu.*

4. Jini ještě pravili: *Musíme vypůjčiti peněz, abychom dali plat králi, na svá pole i vinice své.*

5. Ješto ať, jakož této bratři našich, tak těla naše, jakož synové jejich, tak i synové naši. A však my musíme podrobovati syny své a dcery své v službu, a některé již ze dcer našich podrobeny jsou, a nemůžeme s nic býti, poněvadž pole naše a vinice naše *drží* jini.

6. Protož rozhněval jsem se velmi, když jsem slyšel křik jejich a slova taková.

7. I uložil jsem v srdci svém, a bych domlouval přednějším a knížatům, řka jim: Vy jste ti, * jenž obtěžujete jeden každého bratra svého, i svolal jsem proti nim shromáždění veliké. *11M.22.25.

8. A řekl jsem jim: My vyplacujeme bratři své Židy, kteříž prodání byli pohanům, podle možnosti naší. Což vy zase prodáváte máte bratři vaše, anobř což je sobě prodáváte budete? Kteržto umlkli: a nenalezl odpovědi.

9. Rekl jsem dále: Není to dobře, což děláte. Zdáli v báni Boha našeho nemáte choditi raději než v pohanění pohanů, nepřátel našich?

10. I já také s bratřimi svými a s služebníky svými mohl bych bráti od nich peníze aneb obilí, a však odpustíme jim medle ten dluh.

11. Navratte jim, prosím, ještě dnes pole jejich, vinice jejich, zahrady olivové jejich i domy jejich, i ten stý díl peněz, obilí, vína i oleje, kterýž od nich berete.

12. Odpověděli: Navrátíme, aniž žého od nich vyhledávati budeme; tak učiníme, jakž ty pravíš. Tedy svolav kněží, zavázal jsem je přísahou, aby tak učinili.

13. Vytrásl jsem také podolek svůj, a řekl jsem: Tak vytrás Bůh každého muže, kdož by nenaplnil slova tohoto, z domu jeho, z ústí jeho, a tak buď * vytrášený a prázdňný. I řeklo všecko shromáždění Amen, a chválili Hospodina. I učinil lid tak. *Mat.10.14.

14. Anobř také ode dne, v němž jsem postaven, abych byl vývodou jejich v zemi Judské, od léta dvacátého až do léta třicátého druhého Artaxerxa krále, za dvanácte let, ani já ani bratři moji pokrmu kněžského jsme nejedli.

15. Ješto vývodové prvnější, kteříž byli přede mnou, obtěžovali lid, berouce od nich chléb a víno mimo čtyřicet lotů stříbra. Nad to i služebníci jejich sužovali lid, čehož jsem já nečinil, boje se Boha.

16. Alebrž také i při opravování zdi pracoval jsem, aniž jsem skupoval roli, ano i všickni služebníci moji byli tu shromáždění k dílu.

17. Přesto Židé a knížat půl dru-

hého sta osob, a kteříž přicházeli k nám z národů okolních. *řídali u stolu mého.*

18. Pročez střívalo se toho na každý den jeden vůl, šest ovec výborných, též i ptáci byli mi strojeni, a v jednom z desíti dnů všelijakého vína dábalo se dosti. Však s tím se vším pokrmu kněžského neřádal jsem, nebo těžká poroba vložena byla na lid ten.

19. Budíž pamětliv na mne, Bože můj, k dobrému, což jsem pak kolí činil při lidu tomto.

KAPITOLA 6.

Pokoušení rozličná Nehemiášova.

I stalo se, když uslyšel Sanballat a Tobías, a Gesem Arabský i jiní nepřátelé naši, že bych vystavěl zed, a že nezástalo v ní mezery, ačkoli jsem ještě až do toho času nevstavil vrat do bran.

2. Ze poslal Sanballat a Gesem ke mně, řka: Přid, a rozmluvme spolu ve vsi na rovinách Ono. Ale oni mě zlé obmyšleli. *1M.60.20.

3. Takž jsem poslal k nim posly, řka: Dilo veliké dělam, protož nemohu odjiti. Což se má meškati dílo, když bych je opustě, k vám sjíti měl?

4. I posílali ke mně na týž způsob čtyřikrát, a odpověděli jsem jim tímž slovy.

5. Potom poslal ke mně Sanballat na tentýž způsob po páté služebníka svého s listem otevřeným.

6. V kterémž bylo psáno: Slyší se mezi národy jakž Gasmu praví, že ty a Židé myslíte se zprotiviti, a že ty proto stavíš zed, abys krátem jejich byl, jakž se to dokoná. 7. Takž zes i prorok postavil, aby hlásali o tobě v Jeruzalémě, řkouce: Král v Judstvu. Nvni tedy uslyší král ty věci. Protož příd, a poradíme se spolu.

8. Tedy poslal jsem k němu, řka: Neníť toho nic, což ty pravíš, ale sám sobě ty vymyšlíš.

9. Nebo všickni ti nás ustrašiti se snažovali, myslíce: Oslábnou ruce jejich při díle, a nedokoná se to. Ale však ty, ó Bože, posilň rukou svých.

10. A když jsem všel do domu Semaiaše, syna Delaiašova, syna Mehetabelova, kterýž se byl zavrhl, řekl mi: Sejděme se do do-

mu Božého, do vnitřku chrámu, a zavěsme dvěře chrámové; nebo přijdou, chtějí tě zamordovati. A to v noci přijdou, aby tě zamordovali.

11. Jemuž jsem řekl: Takový-liž by muž, jako jsem já, utkátko měl? Aneb kdo jest tak, jako jsem já, ještě by vejda do chrámu, živ byl? Nevejdut.

12. I poznal jsem, a al, Bůh neposlal ho, ale prorocství to mluvilo proti mně, že ho Tobías, a Sanballat byli ze mzdy najali.

13. Proto pak ze mzdy byl navat, abych já ustrašen jsa, učinil to a zhrěsil, aby mi to bylo u nich k zlé pověsti, čímž by mi utrhali.

14. Budíž * pamětliv, můj Bože, na Tobías, a Sanballata, podle těch skutků jejich, i na Noadii prorokvni, a na jiné proroky, kteříž strašili mne. *Z.74.92.

15. A tak dodělána jest zed ta pětmetřímého dne měsíce Elul v paděsát a dvou dnech.

16. To když uslyšeli všickni nepřátelé naši, a viděli všickni národové, kteříž byli vůkol nás, ulekli se velmi; nebo poznali, že od Boha našeho působeno bylo dílo to. *1M.42.98.

17. Také v těch dnech i listy čas-to posílali přednější Judští k Tobiašovi, tolikéž od Tobiaše docházeli k nim.

18. Nebo mnozí v Judstvu měli s ním přísahu, proto že byl zedem Sechaniášova syna Arachova, a Jochanan syn jeho pojal byl dceru Mesullama syna Berechiašova.

19. K tomu i dobré činy jeho vypravovali přede mnou, a řeči mé vynášeli k němu. Listy pak poslal Tobiaš, aby mne ustrašil.

KAPITOLA 7.

Opaštěn měst * stráží. 6. Počet lidí, kteříž se vrátili s Babylóna, 70. a abírka na chrám.

A když byla dostavena zed, a zavěsil jsem dvěra, a ustanoveni byli vratní i zpěvci i Levitové, 20. Poručil jsem Chananiovi bratru svému, a Chananišovi hejmanu brádu Jeruzalémského, (proto že-on byl muž věrný a hohobný nad mnohé.)

3. A řekl jsem jim: Nechť nebyvají otvírány brány Jeruzalémské, až obejde slunce, a když ti, jenž

tu stávají, zavrou brány, by ohleděte. A tak postavil jsem stráž z obyvatelů Jeruzalémských, každého v stráž jeho, a každého naproti domu jeho.

4. Město pak to bylo široké a velké, ale lidu málo v ohradě jeho, a domové nebyli vystaveni. 5. Protož dal mi to Bůh můj v srdce mé, že jsem shromáždil přednější, a knížata i lid, aby byli vyčteni podle pořádku rodů. I nalezl jsem knihu o rodů těch, kteříž se byli prvé přestěhovali, a našel jsem v ní napsáno:

6. Tito jsou lidé té krajiny, kteříž šli z zajetí a přestěhováni toho, jakž je byl přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský, a navrátili se do Jeruzaléma a do Judstva, jeden každý do města svého.

7. Kteržž přišli s Zorobábelem, s Jesua, s Nehemiášem, Azariášem, Raamiášem, Nachamanem, Mardocheem, Bilsanem, Mispere-tem, Bigvajem, Nechumem, Baanou, počet mužů z lidu Izraelského.

8. Synů Farosových dva tisíce, sto sedmdesát dva;

9. Synů Sefatášových tři sta sedmdesát dva;

10. Synů Arachových šest set paděsát dva;

11. Synů Pachat Moábových, synů Jesua a Joábových, dva tisíce, osm set a osmnáct;

12. Synů Elamových tisíc, dvě stě paděsát čtyři;

13. Synů Zattuových osm set čtyřicet pět;

14. Synů Zakkai sedm set a šedesát;

15. Synů Binnui šest set čtyřicet osm;

16. Synů Bebai šest set dvacet osm;

17. Synů Azgadových dva tisíce, tři sta dvacetšma;

18. Synů Adonikamových šest set šedesát sedm;

19. Synů Bigvai dva tisíce, sedesát sedm;

20. Synů Adinových šest set paděsát pět;

21. Synů Aterových z Ezechiáše devadesát osm;

22. Synů Chasumových tři sta dvacet osm;

23. Synů Bezai tři sta dvacet čtyři;

24. Synů Charifových sto a dva nácti; 25. Synů Gabaonitských devadesát pět; 26. Mužů Betlémských a Netofatských sto osmdesát osm; 27. Mužů * Anatoitských sto dvacet osm; 28. Mužů Betznavetských čtyřiceti dva; 29. Mužů Kariatieharmitských, Kafirských a Berotských sedm set čtyřiceti a tři; 30. Mužů Ráma a Gabaa šest set dvacet jeden; 31. Mužů Michmas sto dvacet dva; 32. Mužů z Bethel a Hai sto dvacet tři; 33. Mužů z Nébo druhého tisíce, sáte dva; 34. Synů Elama druhého tisíce, dvě stě padesát čtyři; 35. Synů Charimových tři sta dvacet; 36. Synů Jerecho tři sta čtyřiceti pět; 37. Synů Lodových, Chadidových a Onových sedm set dvacet jeden; 38. Synů Senaa tři tisíce, devět set a třiceti; 39. Kněží: Synů Jedaiášových z domu Jesua devět set sedmdesát tři; 40. Synů Immerových tisíc, padesát dva; 41. Synů Paschurových tisíc, dvě stě čtyřiceti sedm; 42. Synů Charimových tisíc a sedmnáct; 43. Levítů: Synů Jesua a Kadmele, synů Hodevášových sedmdesát čtyři; 44. Zpěváků: Synů Azarových sto čtyřiceti osm; 45. Vrátných: Synů Šallumových, synů Aterových, synů Talmonových, synů Akubových, synů Chatita, synů Sobai, sto třiceti osm; 46. Netinejských: Synů Zicha, synů Chasufa, synů Tabbaot, 47. Synů Keros, synů Sia, synů Fadon, 48. Synů Lebana, synů Chagaba, synů Salmaj, 49. Synů Chanan, synů Giddel, synů Gachar, 50. Synů Reaia, synů Rezin, synů Nekoda, 51. Synů Gazam, synů Uza, synů Paseach,

a stříbra liber dva tisíce a dvě stě, 72. Což pak dali jiní z lidu, bylo čata dvacet tisíc drachem, a stříbra dva tisíce liber, a sukni kněžských šedesát sedm, 73. A tak osadili se kněží a Levitové, a vrátili i zpěváci, lid a Netinejšti, i všecken Izrael v městech svých. I nastal měsíc sedmý, a synové Izraelští byli v městech svých. 74. Když tak Levitové pospoko- jili všeho lidu, mluvice: Mlčte, nebo den svatý jest, a nermute se, 12. Odšel všecken lid, aby jedli a pili, a aby se sdíleli. I veselili se velmi, proto že srozuměli slovům těm, kteráž jim v známosti uvedli. 13. Potom nazejtří sesla se kníža- ta čelédj otcovských ze všeho lidu, kněží i Levitové k Ezdrášovi učite- li, aby vyrozuměli slovům zákona. 14. Našli pak * napsáno v zákoně, že příkázal Hospodin skrze Mojš- zíše, aby bydlili synové Izraelští v stáncích na slavnost měsíce sed- mého, *III M.23.42. 15. A aby dali prohlášení a pro- volati po všech městech svých i v Jeruzalémě, řkouce: Vyjděte na hory, a přinesejte ratolesti olivo- vých a ratolesti dříví borového, palmových, a ratolesti dříví hus- tého, abyste nadělali stánků, tak jakž psáno jest. 16. Protož vyšel lid, přinesli a nadělali sobě stánků, jeden každý na střechě své, i v siních svých, i v siních domu Božího, i v ulici brá- ny vodné, i v ulici brány Efratim. 17. A tak nadělali stánků všecko shromáždění těch, jež se vrátili z zajetí, a bydlili v nich, (ačkoli nečinili, tak synové Izraelští ode- dnů Jozue syna Nun, až do dne toho.) I byla radost velmi veliká. 18. Ceti pak v knize zákona Boží- ho na každý den, od prvního dne až do posledního, a drželi slavnost za sedm dní. Osmého pak dne byli svátek podlé obvyče. KAPITOLA 9. Pokání lidu Izraelského, 5. a vypravo- vání dobrodmi Božích. Potom dvadctého čtvrtého dne téhož měsíce shromáždili se syno-

KAPITOLA 8.

Předkládání lidu zákona Božího, 13. a držení slavnosti stánků. I shromáždil se všecken lid jed- nomyslně do ulice, kteráž jest proti bráně vodné, a řekli Ezdrá- šovi učiteli, aby přinesl knihu zá- kona Mojšzšova, kterýž vydal Hos- podin lidu Izraelskému. 2. Tedy přinesl Ezdráš kněz zá- kon před to shromáždění mužů i žen i všech, kteříž by rozumně po- slouchati mohli, prvního dne měs-íce sedmého. 3. I čel v něm na té ulici, kteráž jest proti bráně vodné, od útra až do poledne, při přítomnosti mužů i žen, i kteřížkoli rozuměti mohli. A vši všeho lidu obráceny byly k knize zákona. 4. Stál pak Ezdráš učitel na ka- zatelnicí dřevěné, kterouž byli u- dělali k té věci, a stál podlé něho Mattiáš, Šema, Anaiás, Uriás, Helkiás a Maaseiás, po pravé ruce jeho, po levé pak Pedaiás, Misael, Malkiás, Chasum, Chasbaddana, Zachariás a Mesullam. 5. Otevřel tedy Ezdráš knihu před očima všeho lidu, (nebo vyše stál než všecken lid.) Kterouž jakž otevřel, povstal všecken lid. 6. I dobrořetili Ezdráš Hospodinu Bohu velikému, a všecken lid od- povídal: Amen, amen, pozdvihu- jice rukou svých, a sklónujice hla- vy, poklonu učinili Hospodinu tváři k zemi. 7. Tak i Jesua, Bani, Serebiás, Jamim, Akkub, Sabbetaj, Hodiás, Maaseiás, Kelta, Azariás, Jozabad, Chanan, Pelaiás, a Levitové vy- učovali lid zákonu. Lid pak byl na místě svém. 8. Nebo čli v té knize v zákoně Božím srozumitelně, a vykláda- jice smysl, vysvětlovali to, což čli. 9. Potom řekl Nehemiás, * jinak

vé Izraelští, a postlce se v žinich, posypali se prstí.
2. (Oddešlo se pak bylo símě Izraelské ode všech cizozemců,) a štojce, vyznávali hříchy své i nepravosti otců svých.

3. I stáli na místech svých, a čili v knize zákona Hospodina Boha svého čtyřikrát za den, a čtyřikrát vyznávali a klaněli se Hospodinu Bohu svému.

4. Za tím vystoupivše na výstupěk Levitský Jesua, a Bani, Kadmiel, Sebanias, Buni, Serebiás, Bani a Chenani, volali hlasem velikým k Hospodinu Bohu svému.

5. A řekli Levitové ti, Jesua, Kadmiel, Bani, Chasabias, Serebiás, Hodiás, Sebanias a Petachias: Vstaňte, dobrořečte Hospodinu Bohu svému, od věku až na věky, a ať dobrořečí slavnému jménu vašemu i chválu.

6. Ty jsi, Hospodine, sám ten jediný, ty jsi učinil nebesa, nebesa i všecko, což jest na ni, moře i všecko, což jest v nich, obživuješ také všecko, ano i vojska nebeská před tebou se sklánějí.

7. Ty jsi, Hospodine, Bůh ten, kterýž jsi vyvolil Abrama, a vedl jej z *U Kaldějských, a dal jsi jemu jméno *Abraham.
*I.M.11.31. 9.17.6.

8. A nalezl jsi srdce jeho věrné před sebou, a učinil jsi s ním smlouvu, že dáš zemi Kananejského, Hetejského, Amorejského, Ferezejského, Jebuzejského a Gerzejského, že dáš jí semeni jeho, a naplníš slova svá, nebo spravedlivý jsi ty.

9. Popatřil * jsi zajisté na trápení otců našich v Egyptě, a křik jejich vyslyšel jsi přímo rudém.
*I.M.37.

10. A ukazovals znamení a zázraků na Faraonovi i na všech služebnících jeho, i na všem lidu země jeho; nebo věděl jsi, že jsou přiču provodili nad nimi. Cimž jsi dobyl sobě jména, jakž se to podnes vidí.

11. Nadto i * moře jsi před nimi rozdělil, tak že přešli prostředkem moře po suše, a ty, jenž je stihali, uvřhl jsi do hlubin, jako kámen do vody veliké.
*I.M.14.21.

12. A * sloupem oblakovým vodils je ve dne, a sloupem ohnivým v noci, osvěcuje jim cestu, kudy by jít měli.
*I.M.13.21.

13. Potom * jsi sstoupil na horu Sinai, a omluvil jsi s nimi s nebe, a vydal jsi jim soudy přímé a zákony pravé; ustanovení a příkazání dobrá.
*I.M.19.18. 9.20.1.

14. Též i sobotu svou svatou známou jsi jim učinil, a příkazání ustanovení i zákon vydáns jim skrze Mojiše, služebníka svého.

15. Také i * chléb s ovede dal jsi jim v hladu jejich, a o vodu z skály vyvedl jsi jim v žitni jejich, a rozkázal jsi jim, aby šli a dědické vládli zemi, kterouž jsi zdvihna ruku svou, *přísáhl dáti jim.
*I.M.16.4.14. 17.6. 17.11. 20.11.

16. Oni pak a otcové naši pyšně sobě počínali, a zatvrdivše šli svou, neposlouchali příkazání tvých.

17. Nýbrž hned nechťeli slyšeti, aniž se rozpomenuli na divné činy tvé, kteréž jsi púsobil při nich, a zatvrdivše šli svou, ustavovali sobě vůdce, chtíce se navrátiti k porobení svému z zarputilosti své. Ty však, Bože, snadný k odpuštění, * milostivý a litoštvý, dlouho shovívajci a hojný v milosrdenství, neopustils jich.
*I.M.34.6.

18. Ano i tehdáž když sobě udělali tele slité a řekli: Lito jsou bohové tvoji, kteříž tě vyvedli z Egypta, a dopustili se velikého rouhání.

19. Ty však pro svá mnohá slitováním neopustil jsi jech na poušti. Sloup oblakový neodcházel od nich ve dne, veda je po cestě, ani sloup ohnivý v noci, osvěcuje je a cestu, po níž jiti měli.

20. Nadto Duchu svého dobrého dal jsi k vyučování jich, many své také neodjals od úst jejich, a vodu dal jsi jim v žitni jejich.

21. A tak za čtyřicet let krmlil jsi je na poušti. V níčemž nedostatku neměli, oděv * jejich nezvetšl, a nohy jejich se neodhnetly.
*V.M.9.4. 29.5.

22. Potom dal jsi jim království a národy, kteréž jsi rozehnal do koutů, tak že dědické obdrželi zemi * Seonovu, a zemi krále Ezebon, i zemi Oza krále Bázan.
*I.M.21.24.36.

23. Syny pak jejich rozmnožil jsi jako hvězdy nebeské, a uvedl jsi je do země, o kteréž jsi byl řekl otcům jejich, že do ni vejdu, aby jí vládli.

24. Nebo všedše synové, dědické obdrželi zemi tu, když jsi snížil

před nimi obyvatele té země Kananějské, a dals je v ruku jejich, a všeck těch věcech, kteréž přišly na nás. Nebo jsi spravedlivý to učinil, ale my jsme bezbožné činili.

34. I * králové naši, knížata naše, kněží naši i otcové naši nepřitli zákonu tvého, aniž setřili příkazání tvých a svědectví tvých, jimiž se jim osvědčoval.
*Dan.9.6.8.

35. Nebo oni v království svém a v dobrodini tvém hojném, kteréž jsi jim ukazoval, a v zemi široké a úrodné, kterouž jsi jim dal, nezloužili tobě, aniž se odvrátili od činů svých zlých.

36. Aj, my jsme dnes manové, a to v zemi, kterouž jsi dal otcům našim, aby jedli ovoce její a dobré věci její, aj, jsme v ni manové.

37. Jižž úrody své vydává v hojnosti králům, kteréž jsi postavil nad námi pro hříchy naše, a oniž i nad těly našimi se potřásají, i nad hody našimi podle vůle své, tak že jsme u veliké úzkosti.

38. Se všim však tím činitme smlouvu nepohnutelnou, i zapisujeme, kteréž potvrzují knížata naše, Levitové naši, i kněží naši.

KAPITOLA 10.

Stvrzení smlouvy s Bohem, 92. a napravení toho, což bylo opuštěno při chrámu.

Kterž pak potvrzovali, byli ti: Nehemiás Tirsata, syn Chachaliasův, a Sedechiás,

2. Saraiás, Azariás, Jeremiás, 3. Paschur, Amariás, Malkiás, 4. Chattus, Sebanias, Malluch, 5. Charim, Meremot, Abdiás, 6. Daniel, Ginneton, Báruch, 7. Mesullam, Abiás, Miamin, 8. Maaseiás, Bilkai, Semaiás. To kněží.

9. Levitové pak: Jesua syn Azaniašův, Binnui z synů Chenadad, Kadmiel.

10. Bratři pak jejich: Sebanias, Hodiás, Kelita, Pelaiás, Chanan, 11. Miča, Rechob, Chasabiás, 12. Zakur, Serebiás, Sebanias, 13. Hodiás, Bani, Beninu.

14. Přední z lidu: Paros, Pachat, Moab, Elam, Zattu, Bani, 15. Banni, Azgad, Bebal, 16. Adoniás, Bigval, Adin, 17. Ater, Ezechiás, Azur, 18. Hodiás, Chasum, Beza, 19. Charif, Anatot, Nebai, 20. Magpias, Mesullam, Chezir, 21. Mesezabel, Sádoch, Jaddua.

27. Dával jsi je v ruku nepřátel jejich, kteříž je sužovali. A když v čas soužení svého volali k tobě, tys je s nebe vyslychal, a podlé mnohých slitování svých * dával jsi jim vysvoboditele, kteříž je vysvobozovali z ruky nepřátel jejich.
*Soud.3.9.15.

28. Mezitim, jakž jen oddechnuví, zase znovu činili zlé před tebou, a protož pouští jsi je v ruku nepřátel jejich, aby panovali nad nimi. Když se pak opět obrátili, a křičeli k tobě, tys je s nebe vyslychal a vysvobozoval podle slitování svých po mnohé časy.

29. A napominals jich, abys je obrátil k zákonu svému, ale oni pyšně sobě počínali, a neposlouchali prikázání tvých, a proti soudům tvým hřešili, v nichžto, činili by * je člověk byl by živ.

Nýbrž plce svého uchylujice, šli svou zatvřovali, a neposlouchali. 30. A však shovíval jsi jim po mnohá léta, osvědčuje jim duchem svým skrze proroky své, a když neposlouchali, dal jsi je v ruku národům zemi.
*I.I.M.18.5.

31. Ale pro slitování své mnohá nedals jim do konce zavhytnouti, aniž jsi jich opustil, proto že jsi Bůh milostivý a litoštvý.

32. Nyni tedy, ó Bože náš, silný, veliký, mocný a hrozný, kterýž ostříháš smlouvy a milosrdenství, nechť to není u tebe za málo, že ty všecky těžkosti na nás přišly, na krále naše, knížata naše, kněží naše, proroky naše i na otce naše, a na všecken lid tvůj, hned ode dnež králů Assyrských, až do tohoto dne,

22. Pelatáš, Chanán, Anaiáš,
23. Ozeáš, Chananiáš, Chasub,
24. Loches, Pilcha, Sobek,
25. Rechum, Chasabna, Maaseiáš,
26. Achiaš, Chanán, Anán,
27. Malluch, Charim, Baana.
28. Tak i jiní z lidu, * kněží, Levitů, vratných, zpěváků, Netinejských i všickni, kteříž se oddělili od národu země k zákonu Božímu, ženy jejich, synové jejich i dcery jejich, každý umělý a rozumný, *Ezr.2,70.
29. Chopivše se tétož s bratří svými a těmi, kteříž byli přednější, přistupovali, prokleštili a přisahou se zavazující: Že budeme choditi v zákoně Božím, kterýž vydán jest skrze Mojžíše * služebníka Božího, a ostrihati i plniti všechna příkázání Hospodina Pána našeho, i soudy jeho, i ustanovení jeho; *Jan.1,17.
30. Také že * nebudeme dávatí dcer svých národům zemí, ani dcer jejich bráti synům svým, *v.M.7,23.

KAPITOLA 11.

- Rozdělení obydlí lidu v Jeruzalémě i na jiných městech.
I přebývala knižata lidu v Jeruzalémě. Jiný pak lid metal losy, aby vzali desátého člověka k bydlení v Jeruzalémě městě svatém, ale devět dílu v jiných městech.
2. Ackoli dobrořečil lid všechněm mužům těm, kteříž se sami dobrovolně podali k bydlení v Jeruzalémě.
3. A tyto jsou přednější té krajiny, kteříž se osadili v Jeruzalémě. (V jiných pak městech Judských bydlili jeden každý v vládarství svém, po městech svých, lid Izraelský, kněží a Levitové, i Netinejšti, též i synové služebníků Salomounových.)
4. A tak v Jeruzalémě bydlili někteří z synů Judových i z synů Beniaminových. Z Judových: A-taiáš syn Uzaiše, syna Zachariášova, syna Amariášova, syna Setatášova, syna Mahalaleelova z synů Fáresových.
5. Též Maaseiáš syn Bárucha, syna Kolchozy, syna Chazaiášova, syna Adaiášova, syna Joiaribova, syna Zachariášova, syna Sitonského.
6. Všechny synů Fáresových, bydlících v Jeruzalémě, čtyři sta desáté osm, mužů udatných.
7. Synové Beniaminovi tyto: Sallu syn Mesulama, syna Joedova, syn

- kněžímu, syna Kolaiášova, syna Maaseiášova, syna Itielova, syna Izaiášova.
8. A po něm Gabai, Sallai. Všechny devět set dvaceti osm.
9. Joel pak syn Zachri byl jim představen, a Juda syn Senua nad městem druhý po něm.
10. Z kněží: Jedatáš syn Joiaribův, a Jachin.
11. Saraiáš syn Helkaiše, syna Mesulama, syna Sadochova, syna Meraiotova, syna Achitobova, přední v domě Božím.
12. Bratři pak jejich, přísluhujících v tom domě, osm set dvaceti dva. A Adaiáš syn Jerochamá, syna Pelaiášova, syna Amzi, syna Zachariášova, syna Paschurova, syna Malkiášova.
13. A bratři jeho, knižat čeledí otcovských, dvě stě čtyřiceti dva. A Amasai syn Azareie, syna Achizai, syna Mesillemotova, syna Immerova.
14. Bratři pak jejich, mužů udatných, sto dvaceti osm, jimž představen byl Zabdiel syn Gedolimův.
15. Z Levitů tyto: Semaiáš syn Chasuby, syna Azrikamova, syna Chasabiášova, syna Bunní.
16. A Sabetai s Jozabadem byli nad dílem při domě Božím vně z předních Levitů.
17. A Mataniáš syn Míchy, syna Zabdi, syna Azafova, přední, začínal chválu a modlitbu. A Bakkuiáš druhý z bratří jeho, a Abda syn Sammuva, syna Galalova, syna Jedutunova.
18. Všechny Levitů v městě svatém dvě stě osmdesát a čtyři.
19. Z vratných: Akkub, Talmon a bratři jejich, strážní u bran, sto sedmdesát a dva.
20. Ostatek pak lidu Izraelského, kněží a Levitů, bydlili ve všech městech Judských, jeden každý v dědičtí svém.
21. Ale Netinejšti bydlili v Ofel, Zicha pak a Gispá byli představeni Netinejským.
22. Představený pak Levitům v Jeruzalémě byl Uzi syn Báni, syna Chasabiášova, syna Mataniášova, syna Míchova z synů Azaotodornu Božího.
23. Nebo poručení královské bylo o nich, a stále odměnění pro zpěváky na každý den.
24. A Petachiáš syn Meserabelův,

35. V Lod, v Ono a v údolí temeslníků.
36. Z Levitů pak někteří bydlili v dílech Judských a Beniaminových.
KAPITOLA 12.
Počet předních kněží s Levitů, 30. Posvěcení zdt města. 44. Uřednické nařízení.
Tito pak jsou kněží a Levitové, kteříž se byli navrátili s Zorobábelem synem Salatielovým, a s Jesua: Saraiáš, Jeremiáš, Ezdráš, 2. Amariáš, Malluch, Chaffus, 3. Sechaniáš, Rechum, Neremoi, 4. Jodo, Ginnetoi, Abiáš, 5. Miamin, Maadiáš, Bilga, 6. Semaiáš, Joiarib, Jedatáš, 7. Sallu, Amok, Helkaiš, Jedatáš. Ti byli přednější z kněží a bratří svých za času Jesua.
8. Levitové pak: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebiáš, Juda; Mataniáš, postavený * nad zpěvy chvalitebnými s bratřími svými. *k.11,17.
9. A Bakkuiáš a Unni, bratři jejich, byli naproti nim v pořádku svých.
10. Jesua pak zplodil Joiakima, a Joiakim zplodil Eliasiba, Eliasib pak zplodil Joiada.
11. A Joiada zplodil Jonatana, Jonatan pak zplodil Jaddua.
12. Za času pak Joiakima byli přední kněží z čeledi otcovských:

2. Saraiášovy Meraiáš, z Jeremiášovy Chananiáš,
13. Z Ezdrášovy Mesullam, z Amariášovy Jochanan,
14. Z Melichovy Jonatan, z Sebaniášovy Jozef,
15. Z Charimovy Adna, z Meraiášovy Chelkai,

16. Z Jidovy Zachariáš, z Ginnetonovy Mesullam,
17. Z Abiášovy Zichri, z Miniaminovy a z Moadiášovy Piltai,

18. Z Bilgovy Sammu, z Semaiášovy Jonatan,

19. Z Jolaribovy Mattenai, z Jedaiášovy Uzi,

20. Z Sallavovy Kallai, z Amokovy Héber,

21. Z Helkiášovy Chasabiáš, z Jedaiášovy Natanael,

22. Levitové pak přednějši z čeledi otcovských za dnů Eliasibi, Joiady, Jochanana a Jaddua, zapsáni jsou až do kralování Daria Perského.

23. Synové, pravím, Lévi, přední jsou v knize Paralipomenon, až do času Jochanana syna Eliasibova.

24. Potom přední Levitové: Chasabiáš, Serebiáš, a Jéšua syn Kadmielův, a bratří jejich naproti

* podle nařízení Davidova muže Boha, třída proti třídě. *Par.26,1 n.51.

25. Mataniáš, Bakbukiáš, Abdiáš, Mesullam, Taimon, Akkub, držíci stráž vratných při domu pokladů u bran.

26. Ti byli za času Joiakima, syna Jéšua, syna Jozadákova, a za času Nehemiáše vůdce, a Ezdráš kněze a učitele.

27. Ku posvěcování pak zdi Jeruzalémských shlédávali Levitý ze všech míst jeich, aby je přivedli do Jeruzaléma, aby vykonali posvěcení a veselí, a to s oslavováním a zpěvy, cymbály, loutnami a harfami.

28. Protož shromáždění jsou synové zpěváků, i z rovin okolo Jeruzaléma, i ze vsi Netofatských.

29. Též z domu Galgal, a z polí Gabai a Azmavel; nebo vsi stávali sobě zpěváci okolo Jeruzaléma.

30. A očistivše se kněží a Levitové, očistili také lid brány i zed.

31. Za tím rozkázal jsem vstoupiti knížatům Judským na zed, a postavil jsem dva houfy veliké oslavujících, z nichž jedni šli na

pravo, od horní strany zdi k bráně, hnojné.
32. A za těmi šel Hosaiáš a polovice knížat Judských,

33. Též Azariáš, Ezdráš, a Mesullam,
34. Juda, Beniamin, Semaiáš a Jeremiáš.

35. Potom za syny kněžskými s trubami Zachariáš syn Jonatana, syna Semaiášova, syna Mattaniášova, syna Michaiášova, syna Zakurova, syna Azafova.

36. A bratří jeho: Semaiáš, Azanai, Mitalai, Ghalai, Maai, Natanael a Juda, Chanani s nástroji hudebními Davida muže Božího, Ezdráš pak učitel před nimi.

37. Potom k bráně u studnice, kteráž naproti nim byla, vstoupili po stupních města Davidova, kudy se chodí na zed, a ode zdi při domě Davidově, až k bráně vodné k východu.

38. Houf pak druhý oslavujících bral se naproti orémno, a já za nimi, a polovice lidu po zdi od věže Tannurim až ke zdi široké,

39. A od brány Efraim k bráně staré, a k bráně rybář, a věži Chananeel, a věži Mea, a až k bráně bravné. I zastavili se v bráně bravné.

40. Potom zastavili se oba houfy oslavujících v domě Božím, i já, a polovice knížat se mnou.

41. Ano i kněží: Eliakim, Maaseiáš, Mimiámin, Michaiáš, Elioenai, Zachariáš, Chananiáš, s trubami,

42. A Maaseiáš, Semaiáš, Eleazar, Uzi, Jochanan, Malkiáš, Elam a Ezer. Zpěváci pak zvučně zpívali s Izrahášem představeným svým.

43. Občetovali také v ten den oběti veliké, a veselili se; nebo Bůh obveselil je veselím velikým. Ano i ženy a děti veselily se, tak že bylo slyšáno veselí Jeruzaléma o podál.

44. Mezi tím zřízení jsou v ten den muži nad komorami k pokladu a k obětím, i k prvotinám do nich s polí městských díly, zákonem vyměřené kněžím a Levitům; nebo veselil se Juda z kněží a Levitů přistojících,

45. Kterž drželi měli stráž Boha svého, a stráž očistěvaní, a zpěváků i vratných, podle nařízení Davidova a Salomouna syna jeho.
*v m.3,7.

46. Nebo * za času Davidova a Azafova od starodávna přední zpěváci k zpívání, chválení a oslavování Boha stáli před nim.
*v Par.26,1 n.51.

47. Pročež všcken Izrael za dnů Zorobábele a za času Nehemiáše dávali díly pro zpěváky a vrátně, a na každý den stálo odměření, a odvodili je Levitům. Levitové pak dávali synům Aronovým.

KAPITOLA 13.

Oadění cizozemců od Jida Božího, 15. Soboty 30. a služeb Božích v chrámě obnoveni.

V ten den čteno jest v knize Mojžíšově, tak že lid slyšel i mohl. I nalezeno v ní napsáno, * že nemá vilti Ammonitský a Moabský do shromáždění Božího až na věky.
*v m.29,8.

2. Proto že nevyšli proti synům Izraelským s chlebem a s vodou, * ale najali ze mzdy proti nim Balaama, aby jim zlořečil, o ačkoli požehnal. *v m.22,5 n.51, 9, 23, 7 n.51.

3. Stalo se pak, když slyšeli zákon, že odmislí všecky přimísžené od Izraele.

4. Ale před tím Eliasib kněz, správce komory domu Boha našeho, spřiznil se s Tobiasem.

5. Kterémuž udělal pokoj veliký, kdež prvé skládali dary, kadidlo a nádoby, a desátky z obilí, mstu a oleje nového, nařízené Levitům a zpěvákům i vratným, též i obětí kněžím.

6. Ale když se to vše dalo, nebyl jsem v Jeruzalémě. Nebo léta třicátého druhého Artaxerxa krále Babylonského přišel jsem k králi, a po přeběhnutí let, vyžádán jsem na králi.

7. Když jsem pak přišel do Jeruzaléma, srozuměl jsem tomu zlému, co učinil Eliasib pro Tobiasě, udělav mu pokoj v síních domu Božího.

8. Což mi se velmi nelíbilo. Protož vyhazel jsem všecko nádoby domu Tobiasova ven z toho pokoje.

9. A rozkázal jsem očistiti ty pokoje. I vnesl jsem tam zase nádoby domu Božího, dary a kadidlo.

10. Polom dověděl se, že dílové Levitům nebyli dáváni, a že rozběhli se jeden každý na svou roli, Levitové i zpěváci vedoucí práci,

11. Protož * domlouval jsem se na starší řka: Proč jest opuštěn dům Boží? A shromáždív je, postavil jsem je na místě jejich.
*v.17,26.

12. A všecken Juda * přimásl de-sátky obilí, mstu a oleje nového do skládů.
*v m.16,41.

13. A ustanovil jsem úředníky nad sklady: Selemiáše kněze, a Sadocha učitele, a Pedaiáše z Levitů, přídav k nim Chanana syna Zakurova, syna Mattaniášova; nebo dělovati bratří svým.

14. Budiz * pamětliv na mne, Bože můj, pro to, a nevyhlazuj do-brodini mých, kteráž jsem prokázal k domu Boha svého i k službám jeho.
*v.31,2,5,7; 106,4.

15. V těch dnech viděl jsem v Judstvu, ani tlačí přesev v sobotu, a přinášejí snopy kteréž nakládali na osly, též víno, brozny, fiky i všeliká břemena, a snašejí v den sobotní do Jeruzaléma. I domlouval jsem jim v ten den, když prodávali potravu.

16. Tyršti také, kteříž bydlili v něm, nosili ryby i všelijaké kouně, a prodávali v sobotu synům Judu, a to v Jeruzalémě.

17. Protož jsem * domlouval starším Judským, a řekl jsem jim: Já-ká jest to nepravost, kterouž činite, poškrvňující dne sobotního?
*v.11,26.

18. Zdalíž jsou tak nečinili otcové vaši? Pročež Bůh náš přivedl na nás všecko toto zlé, i na toto místo, a vy přidáváte hněvivost na Izraele, poškrvňující soboty.

19. Když tedy byly v sínu brány Jeruzalémské před sobotou, rozkázal jsem zavřiti brány, a rozkázal jsem, aby jich neotvírali až po sobotě. K tomu i z služebníků svých některé postavil jsem v bráně, aby náklad nebyl vezen do města v sobotu.

20. Protož zůstali kupci a prodáváci všelijakých věcí prodáiných vně před Jeruzalémem, jednou i podruhé.

21. I osvědčil jsem se jim, řka jim: Proč zůstáváte přes noc naproti zdi? Učiníte-li to vice, vztáhnu ruku na vás. Od té chvíle nepřicházeli v sobotu.

22. Rozkázal jsem pak Levitům, aby se očistili, a přijdouce, osítili hali bran, a světili den sobotní. Také i v tom pamatuj na mne,

Bože můj, a buď mi milostiv podle množství milosrdenství svého.^{*z.25.7.}

23. V těch dnech spatřil jsem také Židy, kteříž byli pojalí ženy Azotské, Ammonitské a Moabské, An synové jejich mluvili od polu Azotský, a neuměli mluviti židovsky, ale podlé jazyku každého toho lidu.

24. Protož domlouval jsem jim, a zlořečil jsem jim, a některé z nich bij jsem a rval, přísahou je zavazuje skrze Boha, řka: * Budete-li dávatí dcery své synům jejich, aneb bráti dcery jejich synům svým neb sobě, zlořečeni budete.^{*v.17.3.}

25. Zdalíž tím nezhrěšil Salomoun král Izraelský? Ješto ve mnohých národěch nebylo krále jemu podobného, kterýž byl milý Bohu svému, tak že ustanovil jej Bůh králem nadě vším Izraelem, však

Bože můj, a buď mi milostiv podle množství milosrdenství svého.^{*L.14.11.3.}

27. A vám zdali povlíme, abyste se dopouštěli všeho tohoto zlého velikého, a přestupovali proti Bohu svému, pojímajíc ženy cizozemky?

28. Z synů pak Joiady syna Eliasiba, kněze nejvyššího, jeden byl z řebož jsem zahnal od sebe.

29. Budíž pamětliv na to, Bože můj, proti těm, kteříž poškrvňují kněžství, a smlouvy kněžské i Levítské.

30. Protož jsem je vyčistil od všelikého cizozemce, a ustanovil jsem zase třídy kněžím a Levitům, jednému každému v práci jeho.

31. I nošení dříví k obětem časy uloženy, též i prvotín. * Budíž pamětliv na mne, Bože můj, k mému dobrému.^{*k.5.19.13.14.22. Ž.25.7.106.4.}

KNIHA

ESTER.

KAPITOLA 1.

Hotí slavných od Asvera krále přístrojů, 10. a Vasti pro nepoobalženství a království aložení.

Stalo se pak za času krále Asvera, (to jest ten Asverus, jenž královal od Indie až k Mourétské zemi nad sto dvaceti a sedmi krajinami.)

2. Ze toho času, když seděl král Asverus na stolici království svého, jenž byla v Susan, městě královském.

3. Léta třetího králování svého, učinil u sebe hody všechném království svém; a služebníkům svým, nejznámějším Perským a Médským, hejtmánům a vládařům nad krajinami.

4. Ukazuje bohatství, slávu království svého a čest, i ozdobu důstojnosti své za mnoho dnů, totiž za sto a osmdesát dnů.

5. (A když se vyplnili dnové ti, učinil král všemu lidu, což ho koli bylo v Susan městě královském, od největšího až do nejmenšího, hody za sedm dní na paláci v zahradě při domě královském.)

6. Též čalouny bílé, zelené a z postavy modrého, zavěšené na provázecích kmentových a šarlátových kmentových a šarlátových.

KAPITOLA 2.

Rozkaz královský o vyhledání jemu panen krásných, 5. Ester na království vyzdvižení.

Ty věci když se zběhly, a když se upokojila prchlivost krále Asvera, zpomenuť na Vasti a na to, jaká ve výpověď stala proti ni.

2. I řekl mladenci královští, služebníci jeho: Necht' hledají králi mladice, panen krásných.

3. A necht' zřídí král úředníky ve všech krajinách království svého, kteříž by shromáždili všecky mladice, panny krásné, do Susan města královského, do domu ženského, pod stráž Hegai komorníka královského, strážce žen, a at jim vydává okrasy jejich.

4. A mladice, kteréž by se zalíbily králi, aby kralovala místo Vasti. I líbila se ta věc králi, a učinil tak.

5. Byl pak jeden Žid v Susan, městě královském, jménem * Mardocheus syn Jairův, syna Simej, syna Cis, z pokolení Beniamin.^{*Neh.7.7.}

6. A ten byl přestěhován z Jeruzaléma s přestěhovými, kteříž přestěhováni byli s Jekoniášem králem Judským, kteréhož přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský.^{*1.1.1.24.14.16.}

7. Ten choval Hadassu, jinak Esteru, dceru strýce svého, proto že neměla otce ani matky. A děvčeka ta byla pěkné postavy a krásné tváří, kterouž po smrti otce a matky její vzal sobě Mardocheus za dceru.

8. Stalo se tedy, když vyšlo slovo královské a rozkaz jeho, a když shromážděno bylo panen mnoho do Susan, města královského, pod stráž Hegai, že i Ester vzala byla do domu královského pod stráž Hegai, strážného nad ženami.

9. I líbila se jemu ta mladice, a našla milost u něho. Pročež i hned dal jí okrasu její a díl její, a sedm panen způsobných z domu královského; k tomu opatření její i jejich panen proměnil v lepší v domě ženském.

10. Neoznámila pak Ester lidu svého, ani rodiny své; nebo přikázal jí byl Mardocheus, aby nepravila.

11. Ale Mardocheus každého dne chodil před stín domu ženského.

Pročež král rozhněval se velmi a rozpálil se hněvem sám v sobě.

13. I řekl král moudrým známým časů, (nebo tak každé věci podobná král, na všecky zběhlé v právicích a soudech.)

14. A nejbližšímu sebe Charšenevi, Setarovi, Admatovi, Tarsisovi, Meresovi, Marsenovi, Memuchanovi, sedmi vyvodám Perským a Médským, jenž vidali tvář královskou, a sedali první po králi:

15. Co se má podlé práva státi s královnou Vasti, proto že nevyplnila rozkazu krále Asvera, státiho skrze komorníky?

16. Tedy řekl Memuchan před králem i knížaty: Ne proti samému králi zavínala královna Vasti, ale proti všechném království, a proti všechném národu všech krajin Asvera krále.

17. Nebo když se donese to, co učinila královna, všech žen, zlehčí sobě mužé své a řeknou: An král Asverus rozkázal přivésti královnu Vasti před obličej svůj, a však nepřišla.

18. Nýbrž ještě tohoto dne budou to mluviti kněžny Perské a Médské, (kteréž slyšely, co učinila královna,) všechném knížatům královským, i naploutí se hojně pýchý a zpouř.

19. Jestliže * se tedy králi za dobré vidí, nechť se stane výpověď královská od obličje jeho, a nechť jest vepsána mezi práva Perská a Médská, kteréž by nemohla změněna býti, že nechť přijíti Vasti před obličje krále Asvera, pročež království její dá král jiné, lepší nežli ona.^{*k.9.9.}

20. Tak když uslyší výpověď královskou, kterouž vyhlásiti dá po všem království svém, jakkoli veliké jest, všecky ženy v poctivosti míti budou manželé své, od největšího až do nejmenšího.

21. I líbila se ta rada králi i knížatům, a učinil král podle rady Memuchanovy.

22. A rozeslal listy do všech krajin královských, do * jedné každé krajině písmem jejím, a do každého národu jazykem jeho, aby každý muž byl pámem domu svého. Což oznámil každý hejtmán lidu jazykem jeho.^{*k.3.12.}